

Lucas 24:47

“en in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.”

De prediking

1 belang

2 belofte

3 bevel

Gemeente,

Stel je een bunker voor. Een bunker met een deur die hermetisch afgesloten is met sloten en grendels. In die bunker zijn mensen opgesloten. In die bunker hangt een gifgas dat heerlijk ruikt. Zo heerlijk dat alle mensen die daarin opgesloten zijn daar willen blijven. Hoewel het hun dood zal gaan worden. Die bunker is het rijk van de satan. Die alle mensen gevangen heeft genomen, omdat mensen zichzelf hebben laten meenemen. Achter slot en grendel van de schuld der zonde, de vloek der wet. In dat rijk van satan hangt de zonde. En dat vinden wij zo lekker ruiken dat we er allemaal blijven willen, al wordt het onze dood, onze eeuwige dood. Voor eeuwig afgevoerd naar de buitenste duisternis, weggeworpen in de poel die brandt van vuur en sulfer.

Mensen moeten gered worden. Dat noemt de Bijbel: zaliggemaakt worden. Zalig worden. Daar gaat het om. In onze tekst. Vanmorgen. In ons leven. Zalig worden. En dat betekent gered worden, verlost worden uit die ellendige bunker. Daar hoor je over in de kerk, in de kerkdienst. Dat maakt de kerkdienst tot uniek gebeuren. Waar je eeuwige toekomst in het geding is. Waar je met alle aandacht naar zou moeten luisteren. Eén en al oor en hart omdat het gaat om: zalig worden.

1 belang

Om zalig te worden zijn in elk geval volgens onze tekst 3 dingen nodig. We vinden die in vers 46 en 47 door het woordje ‘moest’. De Heere Jezus is verschenen aan Zijn discipelen, heeft Zichzelf geopenbaard, en onderwijst Zijn discipelen. En dan komt dat woordje ‘moeten’ weer. Moeten omdat het de raad van God is, omdat het vanwege onze zonde nodig is en omdat het in de Schrift geschreven staat. Nu, om zalig te worden, om mensen zalig te maken moest de Christus lijden, dat is één. Goede Vrijdag. Daar is de duivel verslagen. Want Jezus bleef gehoorzaam, bezweek nooit voor verzoeking, maar bleef gehoorzaam tot de dood. En droeg de schuld, de vloek der wet, weg. Daalde daarvoor neer tot in de hel. Zo lief had Hij zondaren dat Hij voor hen stierf.

Maar er moest nog meer: en Jezus moest van de doden opstaan ten derde dage. Dat is twee. Pasen. Jezus wordt uit de doden opgewekt. Ontvangt het leven, het leven met God. En de Heilige Geest, om dat leven uit te delen. Om zondaren op te wekken tot een nieuw leven. Om de

gerechtigheid van Zijn dood ook deelachtig te kunnen maken. Zo lief had Hij zondaren dat Hij de Geest ontvangen heeft.

Maar er moest nog meer. De zin loopt in vers 47 nog door. Als je taalkundig kijkt zijn het infinitiva die afhangen van het hulpwerkwoord moest. Moest lijden, moest opstaan en het derde: moet gepredikt worden. Dus dat staat op één lijn met Jezus' lijden en opstanding. Dat Hij ook gepredikt moet worden. Gepredikt worden, dus dat doet Hij niet Zelf, dat laat Hij doen, door anderen, door Zijn discipelen, apostelen, door hun opvolgers, de ambtsdragers, met name de dienaren van het Woord. Maar dat preken hoort er net zo onmisbaar bij als Jezus' lijden en opstaan. Om zalig te worden moest Jezus lijden en sterven. Anders zou er nooit iemand zalig worden. Om zalig te worden moest Jezus opstaan uit de doden, anders zou er nooit iemand zalig worden. Om zalig te worden moet Jezus gepredikt worden, anders zou er nooit iemand zalig worden. Zou het niet anders kunnen? Dmv een droom of een visioen, of een verschijning van een engel? Kunnen wel, maar God heeft blijkbaar dat niet gewild. God heeft gewild dat het gebeurd via de prediking. Een prediking, geen zaligheid. Zo onmisbaar is de preek! Om uit die bunker te komen. Om niet voor eeuwig verloren te gaan. Het heeft God behaagd om door de dwaasheid der prediking zalig te maken die geloven. Wees er dus bij! Als er gepreekt wordt. Sla dat niet en nooit over. Ook de avonddiensten niet. Want het wil je zaligheid bewerken en dienen. Je mag er zoveel van verwachten. Dat: je zaligheid. Preken is noodzakelijk om zalig te worden. Zorg dus dat iedereen preken te horen krijgt. Probeer mensen mee te nemen. Door er zelf zo vol van te zijn en zo hoog van op te geven dat het hen meebrengt. Zorg dus dat mensen preken te horen krijgen. Al die mensen die nog nooit het Evangelie gehoord hebben. Steun dus Bijbelvertaalwerk en zendingswerk. Want anders kunnen mensen niet zalig worden. En vraag jezelf af: Heere, wat zou ik in dat opzicht kunnen betekenen, waar zou U mij voor willen gebruiken?

Er moet gepreekt worden. Met dezelfde noodzaak als waarom Jezus lijden moest. Jezus op moest staan. Want de prediking is iets bijzonders. Dat blijkt uit het woord dat ervoor gebruikt wordt. Dat was een woord dat het werk aangaf van een speciale gezant van de koning. De heraut. Die ging mee met de koning, met het leger in oorlogstijd. En als dan de koning met zijn leger de oorlog gewonnen had, dan stuurde de koning zijn heraut terug naar de hoofdstad. En die heraut ging het goede nieuws verkondigen. De koning heeft gewonnen! Hij is overwinnaar. Hij komt eraan. Met de buit. Als hij straks de straten van de stad binnenrijdt, geeft hem eer, huldig hem, wees bereid om hem te verheerlijken. Dát

woord neemt Jezus op, het hele Nieuwe Testament op. Want de Koning dat is Jezus. Die gestreden heeft. Gestreden met satan. Satan die de wereld in zijn greep heeft. Heel de mensheid in beheer heeft. Jezus heeft gestreden. Getsemané en op Golgotha. En Hij heeft hem overwonnen. De Koning is Overwinnaar. En als Overwinnaar komt Hij weder. En de prediker gaat vooruit en kondigt Zijn komst aan. Jezus komt als Overwinnaar terug. Wees bereid voor Hem. Wees gereed Hem te eren en hulde te betonen. Met de prediking kun je ook maar twee dingen doen: verwerpen of voor buigen. Verachten of aanvaarden. Je kunt er niet neutraal mee omgaan. Door er over te praten, een mening over te hebben, er iets van te vinden. Nee, de prediking van Jezus' overwinning wijs je af of aanvaard je. En om zalig te worden, om gered te worden is het vierde dat nodig is: aanvaarden, geloven. Zoals het noodzakelijk is dat Jezus leed, dat Hij opstond, dat Hij gepredikt wordt, zo is het ook noodzakelijk dat u gelooft. Voor Hem buigt, Hem te voet valt. Anders bent en blijft u in die bunker. Vanmorgen kunt u zalig worden, kun je gered worden. In uw jouw leven moet je gered werden, zalig worden. Anders wordt je niet gered.

2 belofte

Er moet gepredikt worden. Dat Jezus de duivel overwonnen heeft. En wat is dan de buit die Jezus heeft verworven? Onze tekst zegt het: dat in Zijn Naam, dat is dus op grond van Zijn lijden en sterven, op grond van Zijn overwinning op de duivel, gepredikt worde bekering en vergeving der zonden. Dat is de buit die Jezus heeft meegenomen uit het strijdperk. Bekering door Zijn Geest, vergeving door Zijn bloed. Die zijn dus beide door Jezus verworven. Staan op één lijn in onze tekst. Je zou misschien geneigd zijn te denken: kijk, bekering dat is onze kant van de zaak. Dat moet van ons komen. Dat is de stap die je als mens moet zetten. En vergeving is dan Gods kant van de zaak. Dat is Zijn werk. Nou is het waar dat bekering iets is wat een mens doet en vergeving iets is wat God doet. Maar in onze tekst wordt het dieper gezien: ten diepste zijn beide een geschenk van Christus. Bekering en vergeving. Ook bekering. Denk aan Handelingen 3:26 Dat God Zijn Kind Jezus tot u gezonden heeft dat Hij een ieder van u afkere van uw boosheden. Dat is bekering. 5:31 waar Petrus predikt dat God Zijn verhoogd heeft om Israel te geven bekering en vergeving der zonden. Handelingen 11:31 in de Statenvertaling: dat God de heidenen de bekering gegeven heeft. In Christus is er én bekering én vergeving. Denk aan die bunker: bekering is dat mensen toch weg willen uit die bunker, dat gifgas verschrikkelijk gaan vinden en weg willen. Vergeving is dat zij weg kunnen: dat die deur open is, niet meer hermetisch vast zit, dat die grendels weggeschoven zijn. Zondaren moeten

weg kunnen en weg willen uit de bunker van satans rijk.

Wat zijn die twee geschenken van de buit in Christus? Beking. Dat houdt in als we het letterlijk bezien: een verandering een omkering van denken. 180 graden andere gezindheid en gevoel. Vroeger zei men wel: lasten moeten lusten worden en lusten moeten lasten worden. Lasten: God zoeken, bidden, Bijbellezen, naar de kerkgaan, jezelf verloochenen, tijd voor de HEERE en Zijn dienst besteden. Het is van nature een last. Dat wordt een lust. Liefde, graag, hoe meer hoe liever. En de lusten: de zonden, eezucht, hebzucht, jaloezie, erotiek, het worden lasten, berouw, walging, schaamte voel je eronder. Je wil er weg uit die bunker. Dat houdt dus ook in, dat je daar niet meer voor je plezier naar kijken wil en kan. Een dvd, en film met geweld, met erotiek, met grof taalgebruik, je kunt en wilt niet meer genieten van zonden, je hart krimpt ervan in elkaar. Dus niet alleen dat je iets doet, maar dat je het graag doet, niet alleen dat je iets niet meer doet, maar dat je iets niet meer verlangt te doen omdat je ervan gruwet. Dat is beking. Het kan klein beginnen, teer, pril, maar wil sterker worden, groeien: meer liefde tot het goede, meer afkeer van de zonde. Wég uit die bunker.

En het tweede geschenk van de buit: vergeving. Dat is dat unieke woord dat betekent dat God je zondesschuld wegdoet en nimmermeer gedenkt. Dat Hij je schuld wegdoet en tegelijk een kapitaal bijschrift op je rekening. Dat Hij je vuile kleren uittrekt en tegelijk schone kleren aantrekt. Zodat je verzoend voor het oog van de Vader treedt. Vrede met God hebt, ingang in het eeuwige leven, vast toegangsbewijs, kind van de Vader bent. Denk aan de catechismus: Dat God omwille van de genoegdoening van Christus al mijn zonden, ook mijn zondige aard waarmee ik mijn leven lang te strijden heb, nimmermeer wil gedenken, maar mij uit genade de gerechtigheid van Christus schenken opdat ik nooit meer in God gericht zal komen. God zegt niet: hier, ik veeg je lei schoon, je mag opnieuw beginnen, nieuwe kans. Maar God zegt: Ik schrijft je lei helemaal vol zoals het hoort: geen nieuwe kans, maar zekerheid van zaligheid. De deur van de bunker is open. Je kunt weg.

Beking en vergeving der zonden: je wilt weg en je kunt weg: eeuwig vrij! Zalig gemaakt. Hebt u dat geschenk ontvangen? Dat dubbel geschenk: altijd beide. Er is geen beking zonder vergeving: dat maakt moedeloos en onzeker. Dan blijf je zelf je best doen, maar je wilt er niet aan dat je die deur nooit openkrijgt, dat je al achter slot en grendel zit, dan ben je nooit ontdekt aan je schuld, je verlorenheid. Er is geen vergeving zonder beking: dat maakt zorgeloos en houdt je goddeloos. Dan wil je niet van je zonden af, wel naar de hemel toe, wel uit de bunker, maar het

gifgas meenemen. Bekering en vergeving. Is dat in uw leven ingelegd? Gegeven? Lust werd last, last werd lust, en vergeving opende de deur, alleen vergeving kon verlossen. In Christus! U dan die gelooft is Hij dierbaar! Dierbaar omdat Hij bekering gaf en vergeving. Het is in Hem. Hem heb ik lief, want in Hem is mijn heil. Verworven heil door Hem, Die voor mij wilde sterven en voor mij opstond. Hij stierf voor mij en Hij stond op namens mij. Hij leed onder Gods toorn: Hij wel en ik nooit meer. Hij stond op in het leven. Hij wel en ik ook. Omdat Hij mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij gegeven heeft. Gered, zaliggemaakt! Aan Hem te danken.

En in Hem te vinden. In Hem is bekering en vergeving. Wat een Evangelie als je er zelf niet bij kan. Niet aan komt, niet toe komt. Bekeren is zo'n onmogelijk werk. Mezelf in mijn lusten en haten veranderen, lukt me niet en het zal me nooit lukken. Mezelf echt veranderen lukt niet, ja aan de buitenkant soms voor een tijdje, maar echt van binnen, hoe krijg ik echt berouw, echt verlangen? Uit de citroen van mijn hart knijp je geen appelsap, nooit. Hoe kom ik van mijn schuld af? Ik kan wel wat proberen te vergeten, te overpoetsen, maar die onrust blijft, die knagende onzekerheid, dat kwellende geweten. In Hem is het alles! Bekering en vergeving. Kom tot Christus! Met alleen maar onmogelijkheid, met alleen maar hardheid en onverbeterlijkheid, met alleen maar schuld en onbereikbaarheid. In Christus.

3 bevel

Hoe doet de Heere Jezus dat dan? Hij laat het prediken in Zijn Naam. Dat betekent zagen we: op grond van Zijn werk, als vrucht van Zijn lijden en opstanding. Maar het betekent nog iets: namens Hem, op Zijn gezag, in Zijn opdracht. Misschien een beetje te vergelijken met iemand die met een collectebus langs de deur gaat. En aanbelt en om geld vraagt. Nou, dat valt nog te bezien. Maar dan kan iemand zeggen: ik kom voor het reumafonds, of voor de Zoa. Namens die stichting, in naam van die stichting. Zoiets. In de prediking komt een mens tot ons maar die vraagt het niet namens zichzelf, maar namens Christus. Bekeert u en gelooft het Evangelie van de vergeving. In Christus opdracht. Dat betekent dan twee dingen: bekeert u en gelooft het Evangelie van vergeving. Dat wil Christus. Dat gaat van Hem uit. Dat behaagt Hem. En Hij zegt dat het moet. U moet u bekeren en u moet vergeving geloven, anders loopt het eeuwig rampzalig met u af. Het mag en het moet.

Zo komt de prediking tot u, jij en ons. Zo moet er gepredikt worden. Onder alle volken te beginnen bij Jeruzalem. Daar zitten enkele lijnen in. Allereerst dat de prediking gericht moet worden tot het Joodse

volk. Jeruzalem. Nog steeds: te beginnen bij Israel. Gods oude verbondsvolk. Draag het op uw hart, bid ervoor, geef eraan.

Ten tweede geeft het aan: Jeruzalem, dat is de stad van de tempel, van de Godsdienst, waar het volk van het verbond, de gemeente, samenkam. Ook daar moet en mag het gehoord worden: bekeert u en gelooft het Evangelie van vergeving. Ook in de gemeente. Juist in de gemeente wil Jezus dat laten horen. Dat is in de gemeente geen overbodige zaak en aangelegenheid. Vreselijk als het dat worden gaat.

Ten derde geeft het aan: Jeruzalem, daar was geroepen: weg met Hem, kruisigt Hem, daar was Hij veroordeeld, daar was de brandhaard van verzet geweest. En daar wil Jezus laten prediken: u mag u bekeren, u mag het Evangelie van vergeving geloven. Dan mag u het ook, en jij.

Hoor maar: bekeert u. Vaak wijst de Heere eerst één zonde aan. Die je het meest na aan het hart ligt. Eén zonde waarvan Hij zegt: bekeer je. Want het is je afgod. Voor de één zijn werk, voor de ander zijn sport, voor iemand anders zijn zaterdagavond besteding, of je pornosites, of je popmuziek, of je vul maar in: waarvan de HEERE ziet: het is zonde, je wilt het voor Mij niet opgeven. Het is je afgod. Bekeer je! Neem dat serieus. Of; bekeer je, lees elke dag trouw in de Bijbel, bid elke dag drie keer, houd elke dag stille tijd, wees elke zondag uitgerust, getuig van Mijn Naam, belijd Mij voor de mensen.

Bekeer je. Dat moet, want zonder bekering geen redding, blijf je in de bunker. Dat mag, Ik laat het je gebieden, Ik laat het je Zelf zeggen. Ik heb geen lust in uw dood maar daarin dat u zich bekeert en leeft. Dat heb Ik in de doop al verzegeld. Daarom laat Ik het je prediken. Je krijgt geen straf als je het doet, maar als je niet doet.

Hij beveelt het. En we vergelijken dat nou maar met een pijl. Een pijl gericht op je leven, op ons aller leven. En een pijl kun je ontwijken. Opzij springen. Niet voor mij bedoeld. Nee, nu nog niet, straks. Je springt opzij en laat je niet raken. Je kunt een pijl ook opvangen. En gaan bekijken. Wat is het voor een pijl, is het wel een goeie pijl. Prima, dat het gezegd word: bekeer je, eindelijk eens radicaal. Of: is dat wel een goeie pijl: want je kunt je toch niet bekeren. Ik vind die pijl..... Dan raakt die pijl je ook niet, je vangt hem op en beoordeelt hem.

Maar, gemeente raakt die pijl u? Daar in je leven, daar, of daar, en daar. En je raakt gewond. Bekering geeft schuldbesef: mijn leven deugt niet. ik zit achter slot en grendel. Ik heb schuld. Dat ik zo ben zoals ik ben dat ik zo leefde zoals ik leefde was geen kwestie van nou ja je bent nou eenmaal jong, je wilt wel eens wat anders, maar is kwestie van schuld, U onteerd hebben, U gekrenkt hebben. O Heere Jezus, red mij. U alleen kunt

redden. Ik heb de deur dichtgesmeten in het slot en mijn smaak verdorven, mijn natuur verdorven. O Jezus ontferm U mijner.

En gelooft het Evangelie. Dat mag en dat moet. Dat moet, want zonder geloof in vergeving blijf je verloren. Dat mag, want ik heb Mijn handen wijd open om zondaren te ontvangen. Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Mijn bloed reinigt van alle zonden. In Mijn bloed is kracht tot vergeving en nieuw leven. Dat heb ik verzegelt in de doop en dat is waar. Ook voor u. Vergeving is de stroom die op de gemeente druppelt. Zoals Calvijn zegt: in de prediking drupt het bloed van Christus op de gemeente, stroomt Zijn bloed op ons. En waar wonden zijn daar komt het binnen. Waar wonden zijn van schuldbesef en nood daar dringt het naar binnen. De vraag is niet of dat bloed wel drupt en stroomt, maar of u dat bloed nodig hebt. De vraag is niet of dat bloed wel tot u komt, maar of u tot dat bloed komt.

Zo worstelt de Heere Jezus in de prediking om je zaligheid, je redding uit die bunker. Hij worstelt tegen onze onwil in: die zegt: bekeert u, maar dat hoeft niet. Jawel, dat moet. Bekering, maar dat kan niet. Jawel, dat kan in Mij. Vergeving. En onze onwil zegt: dat hoeft niet, ja wel zegt de Heere Jezus. En wij zeggen: dat kan niet. Ja wel zegt de Heere Jezus. Zo worstelt de Heere Jezus met u. Bent u ingewonnen? Dat het niet hoeft, bekering en vergeving, bent u ervan genezen? Dat het niet kan, bent u ervan genezen?

Dan blijven er altijd twee open einden over: als ik mij niet bekeerd heb. Ik leef in mijn zonden, ik steun op mijn gerechtigheden. Blijf in de bunker. Dan ga ik verloren, zonder bekering is er geen zaligheid. En dat door eigen schuld: ik wilde niet, ik werd geroepen, ik werd bevolen, maar ik heb niet gewild. En elke roep getuigt tegen mij in de hel.

Als ik mij bekeerd heb. Tot Christus gekomen ben en mijn zonden verfoei en begeer dicht bij hem te leven. Dan is dat door Zijn genade. Dan is dat door Zijn Geest. Die van dood levend maakte, van onwillig gewillig, van vijandig vluchten tot Hem. Alleen aan Hem te danken. Ik zal zalig worden.

Gemeente, het ging om zalig worden. Vier dingen moeten om uit die bunker te komen: Jezus lijden, Jezus opstanding, de prediking in Zijn Naam en: het geloof door deze prediking. De overgave aan Christus. Dan bent u gered. Uit de bunker. Amen

De Heere beveelt: bekeert u. Ik wil het; het behaagt Mij als dat gebeurt. Anders zul je eeuwig sterven in je onbekeerdheid. En zo trekt Hij

zondaren tot Zich! Dat bevel is het koord waarmee Hij zondaren tot Zich trekt. Tot Zich trekt. Hij Die met Zijn bloed en Geest vernieuwt. Die het je laat merken: ik moet me bekeren, ik mag me bekeren, maar ik kan het niet. En ik ga anders over Jezus denken. Ik ga Jezus zien als mijn Toevlucht en mijn Verlosser. Hij kan met Zijn bloed en Geest bekeren. Hij neemt zondaren aan die zo onbekeerd zijn als steen. En Hij neemt zondaren aan in genade. En dat verandert mensen echt. Dat bekeert mensen. Het zicht op de Heere Jezus. En die wederliefde verandert harten. Wederliefde tot Hem doet zonden haten en berouw hebben. Wederliefde tot Hem doet verlangen en in Gods wegen wandelen. Zo trekt Hij zondaren tot Zich. Voor het eerst, maar ook opnieuw. Omdat mijn natuur geneigd blijft tot zonde, geneigd blijft heel wat te denken van mijn gerechtigheden, daarom is dat koord steeds weer nodig om me weer terug te trekken. En hoe langer hoe meer beleef je, wat een wonder, dat U weer riep. Dat U weer terugtrok. Het bevel is het koord waarmee Hij zondaren in het nauw brengt: ik moet, ik mag me bekeren, maar ik kan het niet, Heere, red mij, opdat ik niet verloren zal gaan. De vraag is niet wat ik er mee kan doen, maar wat de Heere ermee wil en kan doen.